

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 9.

15. OKTOBER 1931

3. ARGANG

Fra Afrika, India og Kinas høstmark

AFRIKA

Fra str. Ingrid Lokken.

Kjære «Misjons-Røsten» lesere! Nåde og fred fra Gud!

Det er nu så lenge siden at der har vært noe fra Mocambique i bladet, så jeg får ta mig sammen og se å få skrevet litt. Jeg har hatt det ene feberanfallet etter det annet siden mai, så jeg har ikke kunnet arbeide som jeg gjerne vilde. Har nu vært hjemme i Lourenco Marques i tre uker. Det var meningen at jeg bare skulle være hjemme noen dager, men så kom feberen og jeg måtte tilseings. Men nu har Herren styrket mig så jeg atter kunde gå ut på en evangelistferd denne uken. Om jeg får være frisk tenker jeg å være ute i seks uker. Skal besøke noen utstasjoner hvor jeg ikke har vært på ni måneder. En av disse utstasjoner ligger ca. 200 km. fra Lourenco Marques og da jeg er alene om arbeidet så er det ikke så greit å klare altsammen. Min medarbeider holder ennå på med sine språttureringer. Her er arbeidet for minst et hundre misjonærer her i Mocambique, om bare Gud kunde få sin vei med dem som han ha talt til, og også med dem som blir hjemme ved tejet.

Satan vilde gjerne legge hindringer iveri for mig da jeg skulder de ut på denne turen. Først med feberen som ikke vilde slippe, og så var det meningen at en av evangelistene skulde møte mig ved nærmeste jernbanestasjon med en oksekjærre, men den var gått istykker så det var ikke noe annet å gjøre enn å bruke apostolenes heste. Da jeg kom til Gomatifloden så var båten låst og nøklene tatt bort, så vi vadet over. Det kan vi gjøre nu på vinteren, vannet rak oss til livet, men på sommeren går det ikke. Heldigvis fikk jeg kjøre på toppen av en kjærre med cement i tre timer, men da det blev mørkt slo kjærre-folkene leir og vi fortsatte tilfots. Skogen er tett på mange steder, så det var uundgåelig å bli revet tilbods av de tornefulle mimosa-trær. Etter to timers kvikk marsj var vi fremme ved Mabane, den yngste av våre utstasjoner. Vi åpnet denne stasjon i mai og har nu en evangelist her. Gud har velsignet arbeidet, der er nu 14 som har tatt skrittet over fra verden til Gud, 4 av disse kom nu på søndag, disse var alle middelalders folk. Herute er det nesten bare ungdom som overgir sig, så det er en særskilt glede for oss å se at noen eldre kommer med. Evangelisten her har vi nettopp fått ifra Transvål hvor han arbeidet sammen med de engelske pinsevenner. Han er en av de livligste jeg har sett blandt de innfødte, sin tale illustrerer han snart ved å hoppe rundt på ett ben, snart ved å krype på kne

bortover marken - og på mange andre underlige måter, men folk sover iverfullt ikke på hans møter. Her er ca. 40 som kommer på møtene til stadighet. På kveldene kommer der ca. 20-30, her er møter hver kveld, også når ikke jeg er her. Nu er løvene så nærgående, så folk kommer hit før solnedgang og sover her om natten da de ikke kan ferdes ute etter det blir mørkt. På dagene går vi ut til andre steder og videre.

Også på den annen utstasjon, Kagoni, som vi åpnet i februar, har Gud velsignet underbart, der er allerede et 30-tall troende.

Nu går ferden nordover til de mange som vender. Dessverre synes ikke feberen å ville slippe sitt tak i mig, enkelte dager er den opp i 40-41 grader og da er det jo ikke annet å gjøre enn å holde sig i ro. Be for mig.

En gledelig nyhet hadde jeg før jeg reiste fra L-M. og det var at vennene i Fredrikstad har påtatt sig ansvaret for halvparten av underholdet til en evangelist. Gud skal velsigne dem og gi dem hundrefoyll igjen. Tenk om der var noen andre av Misjons-Røstens lesere, kanskje en liten venne-

gruppe som følte sig ledet til å ta på sig ansvaret for den annen halvdel. Beløpet er kr. 20 i måneden og kan innsendes til br. Bjertnes. Vi har syv evangelister uten underhold, prektige, andedsøpte menn som i de siste år, siden den nye loven kom, har vært nødt til å venne tilbake til sitt hjemland Mocambique. Det er et stort savn for våre venner i Transvål, men en vinning for oss hermede. Kanskje Gud tillot denne umulige loven å gjennomføres fordi han så at det var den eneste måten hvorved folket her kunde nåes med evangeliet.

Hilsen til alt Guds folk i Norge. Eders i Kristus. Ingrid Løkken.

INDIA

Fra br. og str. Desmond.

Våre elskede venner! Guds nåde og fred værde eders del!

Jeg vil gi dig råd med mitt øje. Priset være Herrens navn.

Tiden synes å ta vinger og det er nu igjen på tide at vi sender eder våre trofaste medarbeidere noen linjer. Vi er nu midt i varmetiden og det er vanskelig å

samle tankene for brevskrivning i denne trykkende hete; den går opp til 41½ grader i skyggen. Alle misjonærene rundt omkring oss har reist mens andre står iferd med å reise til fjellet. Og på den tid dette brev når eder så har vi også flyttet til et sted hvor vi fremdeles kan fortsette med misjonsarbeidet, men hvor temperaturen ikke går fullt så høyt opp som her; den går der opp til 30 grader i skyggen og er ikke så langvarig. Om Herren tillater så kommer vi muligens til å stanse der et års tid eller mere da det ikke ser ut som det er noen utvei hjem ennå. Noen snille engelske frie venner har overtatt arbeidet her i Ranchi. Våre breve i fremtiden må adresseres til nedenstående adresse.

Her tales og agiteres meget for selvstendighet i India og nu i det siste kommer grunnen dertil mere og mere tilsyne. De vil ha selvstendighet så det kan uforstyrret fortsatte sine hedenske skikke med barneekteskap, menneskeofre til avgudene m. m. Kun noen uker tilbake forekom en uhyggelig scene, da en liten gutt på syv år blev ofret til avgudene. Da politiet kom til stedet fant de

guttens hals hugget fremfor avgudens alter. Og allikevel våger Gandhi, den såkalte store and, å åpent publisere i Indias ledende aviser, at Indias gamle religion, hinduismen er god nok for India og om misjonærene fortsetter å påvirke folk til å bli kristne, så vil han når India får selvstendighet be dem slutte med å prosylitere eller også vil han tvinge dem til å forlate landet. Flere misjonærer og noen indiske kristne har svart ham i bladene. En av misjonærene sier blandt annet, at vi misjonærer har ikke blitt sendt ut til India av noen regjering, men Kongernes Konge, Jesus Kristus gav oss befaling å gå ut i all verden og forkynde evangeliet og det er på hans bud vi har kommet ut, og om der blir noen forandring av regjering så forandrer ikke det vår oppgave i India og tross for trusler ja forfølgelser med, så skal vi misjonærer sitte utenfor eders døre og fremdeles bringe evangeliet som er Indias store behov til Indias folk. Om der blir forfølgelser så kan det bare rense ut alt ukrutt og som fordum da Rom forsøkte å utrydde kristendommen vil også nu martyrenes blod bli menighetens utsed.

Be kjære venner at Herren må åpne døre for evangeliet også i Bangalore. Jesus for Indias døpende millioner.

Må Herren rikelig velsigne eder alle og må mange sjeler høstes inn blandt eder før Jesus kommer.

De hjerteligste hilsninger fra oss alle.

Eders i nåden blivende
Br. og Str. Desmond.
20 Richmond Rd.
Bangalore, India.

KINA

Fra br. og str. Rasmussen.

Kang Chuang. Hopei N. China, 6-5-1931.

I Herren elskede nådesøpsken!

Hvo er som vår Gud?

Bare en liten hilsen i farten. Nu er lokalet snart ferdig. Møtene stadig velsignet. Flere og flere bestemmer sig for å tro på Jesus. De mange syke som kommer får kjenne at Herren har makt og er villig å frelse ikke bare fra synden, men fra alt ondt og derved åpenbares hans navn som det faste tårn, hvor der er hjelp å få.

Hvad kan vi annet enn love og prise ham, som daglig lar mis-kunnhet og nåde hvile over sine små og sin egen gjerning. Han vil aldri svikte eller la noen komme på skam. Tross mørket der ruger over hedningene og maktene som vil stride imot, så føre Jesus sin sak frem i seier. Halleluja! I kan vel forstå at vi jubler med himmelen for hver en synder som

Forts. 4. side.

„SE ALT ER NYTT“

Weldon, Sask, Canada, 29. juli 1931.

Om noen er i Kristus, så er han en ny skapning.

Hvor langt strekker sig denne fornyelse? Bibelen svarer.

Se alt er blitt nytt.

Det gamle er forbigangen, sier Guds ord. Det er da ikke mere å regne med. Det ene vi regner med er Kristus i oss. Likesom han er, er også vi i denne verden, sier Johannes.

Ikke i den kommende tid, men nu, i denne verden, må vi føre dette Kristus livet. Glad over at tiden er at Guds folk begynner å åpne sine øyne for å beskue rikdommens fulle herlighet, den som vår Konge har erhvervet oss. Vi har lenge nok nøid oss med enkeltheter av denne herlighet. Det er enda uendelig meget mere av denne herlighet for hånden: den som seier over synden og gir et rent hjerte. Vi gleder oss i dette og disse herlige skatte, men la oss skride fremad for å ta hele vår arv i besiddelse. Gjør dig rede, du og hele ditt folk. Gå inn i det land som jeg har gitt eder. Ethvert sted som eders fotsåler betreder er eders. Dette ord til Josva gjelder for oss i denne tid. Se, alt er blitt nytt. Derfor regner vi ikke mere med vår kjærlighet, ti Guds kjærlighet er utpøst i våre hjarter ved den Hellig And. Rom. 5, 5.

Vi regner ikke med vår tro, ti

vi er døde, og et dødt legeme tror ikke mere. Men et senepskorn. Det betyr målet for sann tro. Nærlig den iboende Jesus Kristus. Det er i den tro Paulus skrev disse ord. Han har oppreist oss og satt oss i det himmelske i Kristus Jesus og I er døde og Eders liv er skjult med Kristus i Gud. Dette er den sanne tro, på grunn av denne er vi engang blitt forvandlede og skal borttrykkes, likesom Enok engang blev borttrykket ved troen. Hebr. 11, 5. I denne troeskraft blir vi ledet av Anden.

Med disse ord vil jeg gjennom «Misjons-Røsten» få lov å sende mine hjertevarme hilsener til alle mine kjære venner som jeg fikk dele Guds herlige velsignelse til sammen med i Norge. Og så langt som dette måtte rekke frem til, kan jeg glede eder med at likesom Guds herlighet åpenbares til sjelenes frelse i gamle Norge, hvor jeg fikk anledning til å opphøje Kristus Jesus, kan jeg fortelle eder at Gud utgyder av sin mektige And i vår midte også over i U. S. A. og Canada. Vi kom til Brooklyn N. Y. på en søndag morgen kl. 8 og broder Tom Christensen mottok oss med åpne arme på bryggen. I hans forsamling blev vi i 2 hele uker og her hadde vi gleden å se der er kraft i blodet til velsignelse og sjeles frelse.

Ja, her steg jubelen mange ganger høyt — så drog vi til El-

gin og talte i den engelske pinseforsamling. Gud sendte en masse folk ut og så åpnedes himmelens sluser over oss og som møtene fortsatte aften efter aften blev en inderligere samfunnsforbindelse åpenbart iblandt oss. Vi mottog så kallet å reise helt opp til Canada. Første plass skulde være Parkside, hvor den engelske forsamlingen overløt deres kirke for en rekke møter. Reiste så omtrent 2000 engelske mil fra Chicago Ill og hertil og Gud var med. Møtene var vel bekjentgjort og mange folk samledes hver aften, så reiste vi hertil Weldon, hvor vi nu skal ha vårt siste møte. Imorgen, søndag, tre møter, 11, 2 og 8 aften. Her har vi hatt de mest herligste tider. Mange sjeler er blitt vunnet for Gud. Guds kraft har vært herlig åpenbart og folket priser Gud. Skal nu til Parkside igjen for 8 dages teltmøter, og så har man ordnet med møter for oss i en by som heter Nelson, B. C. Vi reiser så derfra og inn i Amerika igjen. Vil forsøke å tilfredsstille de mange forsamlingers kall om å besøke dem, og tenker å være ferdig til å reise fra Brooklyn N. Y. i oktober til Norge. Alt om Gud vil.

Motta så vår inderlige hilsen. Deres i Herren og for sjelenes frelse

Evangelist Otto Olsen.

BRUS IKKE FREM!

MISJONS-RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité og utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adr.: «Misjons-Røsten», Post box 32, Sarpsborg.

Abonnementpris er: For enkelt nr. 20 øre, kr. 2,60 for halvåret og 4,00 pr. år. I utlandet koster bladet kr. 6,00 pr. år. Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonære. Adressforandringer, skriftlig opplysning og betalinger skjøer til ovenstående adr.

Misjonensbrevne.

Med en stor bunke misjonsbrevne liggende foran oss, gripes vi av betydningen av et misjonsblads gjerning. Her finner vi bud og hilsen fra brodre og søstre rundt i nær sagt den ganske verden, fra Afrika, India, Kina, Syd-Amerika, Belgisk Kongo, fra U. S. A. o.s.v. — Det er som vi har følelsen av at uten-verdenen har satt oss stevne i det lille primitive rum som gjør tjeneste som Misjons-Røstens kontor. Og i virkeligheten er det så.

Gjennom bladet spalter blir leserne delaktiggjort i misjonærenes kamp og strid for sjelens frelse. Anden maner til hjelp i form av bønn og midler, og båndet som binder de hellige sammen rundt den ganske jord, knyttes enn mer innerlig sammen. Man får videre et utvidet syn for at arbeidet i Herrens tjeneste ikke er forgyves. Når vi leser brevene og ser hvordan aks etter aks gjennem moisommelig arbeide plukkes inn, da stemmes vår sjel til lovsang til vår Frelsesherde. Ordet fullbyrder sin gjerning. Og vår tro styrkes.

Og hvad betyr ikke disse gjensidige hilser for misjonærene?

Vi kan til en viss grad sette oss inn i den glede og opmuntring det vekker hos den enkelte å få nyheter om seire fra de forskjellige felter. Det er lysglimt som skjærer viljen til utholdenhet og fortsatt virke. Tiden jager jo avsted i sitt hastige løp, og snart skal vi alle samles hjemme i herligheten, enhver med de nek som er vunnet for vår kjære Frelser, Jesus Kristus. Måtte Gud gi oss nåde til å være tro i tjenesten.

Og vi, som her hjemme står som formidlere av misjonsbrevne, vi trenger også i særlig grad til forbønn. Ja bed til Gud for oss, at vi må gis visdom til å føre M. R. frem i den rette ånd. Uten Guds velbehag over virket er det hele forgyves.

Men inntil idag har Herren hjulpet. Og vi takker ham for den nåde som er vederfaret oss. Han som har begynt den gode gjerning vil fullføre den inntil sin dag.

Fredshilsen i Jesu dyrebare navn.

Arne J. Larsen.

Har du sendt bladspengene?

Vi må ærlig talt si, at hvad vi minst liker er å mase med kontingenten. Men vi vil heller ikke legge skjul på at vi nu trenger de små kroner i særlig grad. Den lange arbeidsstans som også Misjons-Røsten blev rammet av var en sterk påkjønning. Og det er derfor naturlig at bladet som så mange andre foretagender, er kommet inn i en økonomisk krise. Trykkeriet forlanger sitt, og utgiftene må dekkes. Bladet har som bekjent ingen inntekter utenom kontingenten. Ifølge regnskapene viser det sig imidlertid at denne ene inntektskilde gir mer enn nok til at bladet skulde kunne bære sig. Det gjelder derfor at vi ikke er av dem som vil uttore den «kilde». Det beste er å være ajour med bladpengene. Går det over tiden er det vanskelig å komme med igjen.

Du vil således gjøre både bladet og dig selv en tjeneste ved å hjelpe oss i arbeidet med utgivelsen.

Send derfor bladpengene idag.

Alvorlige sannheter

Den gjennomsnittlige levetid for menneskene er 33 år. En fjerdedel av dem som blir født dør før det 7. år. Halvdelen dør før det 17. år. Av hundre personer nær kun 6 en alder av 60 år. Av fem hundre blir kun 1 80 år. 60 personer dør gjennomsnittlig i hvert minutt, 1 i hvert sekund. Merk dette. I hvert sekund går en sjel inn i evigheten. Og merk videre: Når du er 17 år gammel, er vederfaret dig en nåde som kun blir halvdelen av dine medmennesker tildelt, og har Gud spart dig til det 60. år, så har han bevisst dig en særskilt nåde fremfor de fleste. Og merk endelig for det siste: Det er en meget usikker sak å sette sin omvendelse til man blir gammel, som så mange tenker. For, som ovenstående viser, de aller færreste blir gamle, de fleste dør i sin unge alder. Derfor: I ag skal du omvende dig.

Altfor meget

En rik frue blev bedt om å støtte en god sak med et bidrag.

— Gjerne, svarte hun, men De må være tilfreds med enkens skjerv.

— Det er altfor meget, blev det svart, det kan vi ikke ta imot.

— Altfor meget? De må ha misforstått mig. Jeg har i den siste tid gitt så mange bidrag til velgjørende formål, og sa derfor at De denne gang må nøie Dem med enkens skjerv.

— Men kjære frue, svarte den besøkende, det er altfor meget, for enken som De snakker om, ga jo som bekjent alt hun eide som en gave til Gud, men å ta alt hvad De eier, vilde jeg ikke finne riktig.

Det endte med at fruen gav en ganske pen sum, og hun har aldri siden sammenlignet sine gaver med enkens skjerv.

Si det ikke, si det ikke! Brus ei frem med hårde ord. Snart er kan som torne stikke i ditt eget hjertes ord! Men betvinger du dig selv og gjør nesten rett og skjell, kan forlættelse du finne hos din Frelser dypt der inne.

Har først ordet falt fra munnen, hårde ord, kanskje til venn — om du angret det igrunnen, kan du ei dem ta igjen. Gå da skyndsomt — riktig snart, til din venn og få det klart. Det du angret igjen sinne, men vil få så lyst et minne.

A, hvor mange bitre tårer, volder selv vi med et ord, som vår nestes hjerte strør, som vår nestes hjerte strør, kanskje mere enn vi tror. — Hvor man da sig vender hen, sitter der en brodd igjen. Glad i hu vi ikke bliver for vi nesten håndsleg giver.

«Det er menneskelig å feile», det er sant og ofte hørt; men vi må ei være steile, det har ei til lykke ført. A — «guddommelig det er tilgi feil» — enhver især, gi opreisning til vår neste, det skal kun vårt vennskap feste.

Alfhild i «Blåkorabl».

Hilsen fra India

Toget ruller avsted henover Indias solbrennede sletter. Trett og matt etter 3 uker av Malariafeber hadde jeg lagt mig på den hårde trebenk. Den intense het hindret i at gjøre det mere bekvemt ved å legge klær på benken. Vistnok verket d. i. de avmagrede lemmer, men hjertet var fylt med takk til Gud som hadde gitt styrke såpass at det var mulig at foreta den tre dages lange reise op til Himalaja-bjergene for å hente nye krefter.

På benken rett ovenfor oss, i den lille kupe, ligger en mann på knæ og ramser op sine utnedlærte bønner. Han var muhamedan. Da han var ferdig med sin seremoni tok min mann op sin bibel og begynte å fortelle ham om Jesus som elsket oss så at han gav sitt liv for oss alle. Jeg forstod av de svar mannen gav i Hindi, at han kun forstod endel av hvad min mann fortalte ham på Marathi-sproket. Jeg lå og bad til Gud at budskapet skulde nå inn til denne hednings hjerte og bringe liv og lys i hans mørke, samtidig som jeg ønsket at jeg hadde vært sterk nok til å tolke hvad der blev sagt til ham. Etter en stunds forløp kom min mann til å sitere Joh. 3, 16. Ved å høre dette herlige ord sitert gikk der som en strøm igjennem mig og jeg reiste mig op og gjentok det i Hindi, mens mannen sa og gyngte frem og tilbake og gjentok atter og atter: «Store, herlige ord, tenk ikke fortapes, men ha et evig liv.»

Han var så lykkelig over å få en samtale om disse ting i sitt eget språk at han klappet hendene og lo som et barn, idet han gjentagne gange sier til min mann: «Hun taler just som vi.» — Fikk under samtalsens løp vite at han hadde lest hele Bibelen, men kunne ikke forstå at menneskene kunne være så onde å korsfeste Jesus, de som dog hadde sett hans underverk. Likeledes var det meget vanskelig for ham å fatte at Gud virkelig elsket sin sønn når han kunde la ham lide slik. Jeg forsøkte gjennem bilder å tolke Guds kjærlighet til den falne slett for ham, da plutselig han bryter mig av og spør med stor iver: «Sier din hellige bok at Jesus kommer igjen til jorden?» Da jeg svarte at Bibelen sier at Jesus kommer for å hente sine og tegnene tyder på at han kommer så-

re snart, så strålte hans ansikt av begeistring og han sier: «Det har jeg lest om i eders hellige bok, jeg tok altså ikke feil.»

Han kommer snart, om än han synes drøja, min dyre frälsare, han kommer snart. O, må till dess jag av hans nåd mig nöja och bida glad den stund då allt blir klart.

Han kommer snart at från det fjärran landet till Faderhuset hämta hem sin brud. I djupets nöd det knöts engang det bandet, emellem arme syndaren och Gud.

Om en stund forlot vår reisekamerat toget, men vi i allefall gledet oss over at vi hadde hatt en anledning å innby ham til Jesus der er mektig å frelse. Han som så mange tusener av de mere lærde klasser i India, er grepet av evangeliet, nære ved å bli overtalt til å bli kristne, men ikke villig å opgi alt for Jesus.

Kanskje var det rikdom som hindret ham, han var nemlig kjøpmann, kanskje var det frykten for sin familie og slekt, — der synes å være så mangfoldige bånd mere som binder og hindrer sjele fra å bli frelste herute enn hjemme. Dog finnes der, lovet være Gud, i tusenvis hvert år som bryter med alt og våger å stå helt for Jesus, tross forfølgelse og motgange. Tross ondskapens makt er stor i India går dog Goltahalten seirende frem.

Med de hjerteligste hilserener til alt Guds folk, fra Eders i Jesus bevarede og lykkelige

Gunhild Finstrøm.

P. S. På grunn av nedbrutt helse feber har jeg av dr. blitt ordret til å reise hjem innen ett år. Vi hadde håpet å kunne stanse herute et par år lengre, men vi får ta også dette som fra Herren.

D. S.

Til ettertanke.

— Bak dødens strøm vi legger ned det kors vi her må bære.

— I ildovnen forbrennes halmen, men gullet lutres.

— Gå stille med sorgen, i hjertet den gjem. Vær taus i din smerte og vis den ei frem.

Stevnet i Arendal

(Røsten).

På formiddagsmøtet talte først br. Evenstad. Leste Ef. 4, 1—6. Det bringer en viss virring at vi ikke gir akt på Herrens ord. — Det er noen som mener vi har et godt og et ondt hjerte, men det er løgn. Vi fikk nytt hjerte når vi kom til Kristiansdalsmøtet. Herrens Herrens fikk mere makt, våre hjertor, vilde vi se større makt dere. — Br. Daniel Nilsen sa derpå en sang og talte, med sanggangspunkt fra Fil. 1, 6. I alt det talte opplysning eier vi dog dette herlige: «Jeg er fullt viss på, Uvisshet skaper aldri glede, men visshet skaper glede. Har du visshet å sette mot djvelens angreb må han trekke sig tilbake. I de fleste står at jeg er fullt viss på at han som begynte en god gjerning i oss, vil fullføre den innen Jesu Kristi dag. Vår lykke og salighet ligger i dette hvad han har gjort for oss. Men han gjør og så en gjerning i oss. Gud er ikke fornøyd med kalkstrykning. Verket for oss gjorde han utenom vår vilje, men verket i oss begynner kun når vi vil. Det blir rett begynt når Gud begynner. Alt i vårt liv blir ikke i orden hvis ikke Gud får fortsette sin gjerning i oss. Gud begynner ikke for å slutte, men for å holde på til vi er ferdige, og da skal vi stilles lyteløse frem for hans herlighet i fryd. — Etter en sang, var det korte vidnesbyrd av endel brødre, og etter en bønnestund slutte formiddagens møte.

Kl. 1 var det fellesmiddag på Viktori Hotel, hvor mange deltok. Men man ventet på kaffen, var det korte taler av de forskjellige tilreisende. Kl. 4 troppet man op på torvet. En anseelig forsamling var det som lyttet til tale og sang i de ca. 2 timer løst varte. Her talte evangelistene Andersen, Kjellås, Daniel Nilsen, br. Wilh. Holm, misjonær Evenstad og tilslutt br. Zakariassen.

Kl. 7½ kom man igjen sammen på Betania. Lokalet blev nu for lite, så en hel del måtte stå. Br. Lars Larsen leste 1. Tim. 2, 1—8, hvorefter bønn. Str. Engstrøm leste 1. kor. 13. Det var ett som hadde grepet henne så på dette stevne og det var den berderlige kjærlighet hun var blitt møtt med. Det er stort når et kommer fra et fremmed land og møter ekte kjærlighet. Talte deretter gripende om den store nød blandt inderne, og fremholdt vår plikt å bringe dem evangeliet. Etterpå talte brødrene Marthin Nilsen, Seehuus og Kjellås. Inimellem fikk man solosang av Holm, Daniel Nilsen, og str. Christensen, Porsgrunn.

Ved avslutningen var der etpar sjele som søkte frelse.

Mandag kl. 10½ var det samtalemøte. Br. Hushovd leste 1. Pet. 1, 3—9. Etter en bønnestund og sang, innledet Marthin Nilsen emnet: «Kristi tilkommelse». Mange alvorlige men herlige sannheter, stadfestet med skriften blev fremholdt av brødrene Wintertsborg, D. Nilsen, Seehuus, Kjellås, Evenstad, og Halvor Blom Bakke. Et fremtredende punkt i emnet var om bruden blev bortrykket før den store antikristlige

stadfestet

dre.

Om alle skjedsmpøte skure som takket for titt jubelmen i sammen det er det himme Og kanskje huus sa på er vi kanskje skal vi ho det avskj med et h været.» og kjærlig der dette trenger å i disse tid kjærlighe fleste. M oppløst a hjem igje

SPR

Stevne

Det lysnattens svingeslag flagg. snart begynte da, ja, kjærlig bli nektet å ten. Et gen kom eller sel Gud er det dagse le dig, lies bus fin. Og i det p kim. De Guds a en sang vinner gleder. drene s og fatt bror, a å gå t festnir i hvord festnir det st kulend — skare Sarps Ski o stede ve an og ha per g tilste hadd Br og o den And og k ling 1. S Eft 3 er Luk diss sigt situ dop det var De had far

stadføstet av de forskjellige brødre.

Om aftenen kl. 7 holdtes avskjedsstevne. Nu var det en hel skare som pristet Herren, og også takket for sig. Det blev et riktigt jubelmøte. Ja, herlig er det her i samvær med Herrens folk, men det er bare en forsmak på det himmelske herlighetsstevne. Og kanskje det skjer som br. Seehuus sa på dette møte: «Neste år er vi kanskje i himmelen, og der skal vi holde jubelmøte. Så vær det avskjedshilsen — håndtrykk med et hjertelig «Takk for samværet». — En underbar enhetens og kjærlighetens ånd rådet under dette stevne, noe som i sigelig trenges å erfare i forsamlingsene i disse tider da ifølge skriften kjærligheten skal bli kaldt hos de fleste. Med et glad hjerte og oppløst sinn dro sikkert alle hjem igjen.

K. H.

SPREDTE FELTER

Stevnet i Askim

Det lysner nu det gryr av dag, nattens skygger flyr med rappe vingelag. Se dagen følger ut sitt flagg. Jesus han kommer snart. — Halleluja. — Slik begynte stevnet på Askim den 4. ds. Ja, kjære M. R., nu er det igjen blitt liv, efterat du er blitt nektet å komme ut under konflikten. Et tidens tegn, vet du. Dagen kommer da ingen kan kjøpe eller selge uten å ha merke i hånd og pande. Mitt ønske til Gud er: Herre, bevar mig fra disse dager: — Ja, nu vil jeg fortelle dig, at vi leiet br. Adolf Sørlies buss. Den var nyoppusset og fin. Og så kjørte vi en liten tropp i det praktfulle hestvær til Askim. Det var lovsang på veien til Guds øre. I hjertet var det lagt en sang, ja en så underbar. Noen venner tok imot oss og det var glede. Det står skrevet at da brødrene så hverandre blev de glade og fattet nytt mot. Jeg sa til en bror, at idag er vi kommet hit for å gå til stormangrep på Satans festning. Du har vel hørt om hvordan tyskerne i 1914 gikk mot festningen Liege, da de satte op det største skyts og med noen av kulene falt hele festningen i grus.

— Altså samledes vi en stor skare fra Lierstranden,, Sætre, Sarpsborg, Spydeberg, Enebak, Ski og Oslo, ja fra mange fler steder. Altså en stor tropp. Selve anfører var kronprins Imanuel og han hadde mønstret sine tropper godt, ti de ufrelste som var tilstede måtte erkjenne at disse hadde det godt.

Br. Peder Dahl leste Salm. 134 og ønsket oss velkommen. Så var den sang og bønn, hvorefter br. Anders Holm, Sarpsborg, vidnet og leste om Guds kongelige befaling. Derefter br. Swahn, Fr.stad, 1. Sam. 2. Ja, det gikk slag i slag. Efter en pause begynte møtet kl. 3 em. Br. Thv. Johansen leste fra Luk. 18, 15—16. Han dvelte ved disse ord og uttalte: Det er vel signet at foreldre som har gitt sitt hjerte til Jesus og er blitt døpt (Mark. 16,16), har samtidig det ønske å gi sine barn i Herrens varetekt, og han bevarer de små. Det var en bror i Sarpsborg som hadde en liten gutt, og en dag var far og gutten ute. Det var meget sne. Faren gikk foran og spar-

ket aneen til side og en liten stund efter spurte faren: «Er du med, gutten min?» — «Ja, jeg følger i dine fotspor jeg, far», og så samme vis skal vi følge i Jesu fotspor. — Derefter blev tre små barn båret inn og velsignet. Hele forsamlingen bad til Gud for dem. Så lod sangen n. 383.

Br. Swahn vidnet om Jesu snare gjenkomst. Ja, la oss vente, la våre lys være brennende. Lenderne ombundne. Herren er nær. — Søster Solveig Hoiby Hansen sang: «Jeg er himmelsk millioner». Skatten er ikke i den banken som er fylt med gull. Nei, skatten er vel anbragt i himmelen. Der hvor din skatt er, der er ditt hjerte. Hvor har du din skatt? Det var en hel masse vidnesbyrd. Herren sier, jeg vil være en Gud midt iblandt mitt folk, og det fikk vi erfare. Vi hadde det herlig, ti vi hadde alt felles. Så sang str. Solveig igjen: «Nådesfloden flyter inn til hvilens smala veg». Br. L. Sogård leste Hebr. 4,16 og bad dem som ikke var frelst å komme til ham som ga sitt liv. Ja, det er betalt, sa han, hvorfor står du på avstand. Kom og takk givoren for gaven. Jeg selv leste fra Salm. 87, 15—16 og vidnet, at hos Herren er ingen persons anelse, ti når bokene oplates, så heter det: den er født her og den der. Takk og lov. Fortalte derefter hvordan en sigøinervefant Jesus som sin frelser, og hun sa derefter: Nu vil jeg reise tilbake og fortelle mine stamfrender hvor store ting Herren har gjort. Også hun skal være med i brudeskaren, ikke alene Gipsy Smith, nei Jesus elsker alle. Treffer du en sigøinervefant på din vei, vær da ikke slem eller tal ikke hårdt til ham, men fortell ham om din Frelser, han som har frelst dig. Fortell at Herren vil ingen synders død, men at de alle skal komme, omvende sig og leve. Mere min Jesus mig forkynn, mer om frelse fra all synd, mer om hans fylde, liv og kraft, mer om den møie han har hatt.

Så var det vår unge br. Phillip Dammen, han var den tredje fra Ski som stod frem og gledet sig over at han hadde toet sine klær hvite i Lammens blod. Angrepet mot fienden var hårdt og vi fra Oslo vek heller ikke tilbake. Br. Ing. Sørlil og Berg var ens i å gi akt på det skrevne ord. Br. Midtje sa: Det gikk ut en kongelig befaling fra Gud, og hvad sier skriften: Abraham trodde Gud. Br. Falk sang: «Han tok min synd på sig, bevaret mig fra stund til stund». Søster Jenny Evestad fortalte, at Gud frelsef også folk i Afrika. Jeg var ganske ung da mine kjære foreldre og jeg kom dit. Vi var 20 år der uten og mange er blitt døpt og lever et lykkelig liv i Kristus. Søster Norum leste op en sang og pristet Herren for hun var en levende sten i Guds bygning. Søsteren reiser og vidner om Jesus. Efter steds sangen: «Hvor er vel et sted på jorden, så elsket som Golgata», var sunget, vidnet br. Falk ut fra Es. 40, 1—8: Guds ord skal skinne frem fra mørket, og det var på Golgata. Der kan du finne fred for din fattige sjel. Rop til folket: Dine synder er betalt. Br. Thv. Johansen: Den som sår og den som vanner, er ingen ting, det er bare en, nemlig Gud som gav veksten. Ja, vår br. Stefan Trofar var også i ildlinjen og bragte mange lærerlike ting frem. Også

Fra Songomane, Afrika

Songomane M.-S. 3. juni 1931.

Kjære «Misjons-Røsten» og alle dens venner! Nåde være med eder og fred fra Gud vår Fader og den Herre Jesus Kristus!

Frykt ikke, ti jeg er med dig! Se dig ikke engstelig om, ti jeg er din Gud! Jeg styrker dig og hjelper dig og holder dig oppe med min rettferds høire. Esaias 41, 10. Ti bjerge kan vel vike, og høie rökkes, men min miskunnhet skal ikke vike fra dig, og min frelskap skal ikke rökkes, sier Herren, din forbarmer. Esaias 54, 10. Hjertelig takk for «Misjons-Røsten» der kommer som en kjær gjest også herute til oss på Songomane M. S. Herren velsigne og rikelig belønne eder igjen, som arbeider med bladet for å fremme Herrens sak både ute og hjemme. Det er godt, kjære søsken, at Jesus selv er den store vingårds Herre, og han kaller og innsetter arbeidere efter sin egen vilje. For den enkeltes vedkommende er det jo om å gjøre å bli klar over Herrens vilje og hensikt med vårt liv, og i villig lydighet følge hans kall til oss. En del av oss har jo fått vårt virke ute på de forskjellige misjonsmarker, nemlig å forkynde hedningene frelsens herlige evangelium. Må Herren gjøre oss tro i denne tjeneste og gi oss stor nåde, så at vi først og fremst lever Kristus iblandt dem, likesom vi også forkynder han iblandt dem. Herren vil da efter sitt eget løftes ord bruke oss til velsignelse og føre bundne, formpørkede sjeler ut av djævelens fangenskap og inn i sitt underfulle lys. Må dette skje for Jesu skyld! Amen!

Men alle kan vi jo ikke reise ut til hedningeland, og alle har jo heller ikke blitt kalt til det; men en tjeneste har vi sikkert alle fått av den Herre Jesus.

Forbønnes tjeneste er visselig langt større enn noen av oss tilfuelle forstår, derfor, du som har din plass hjemme, kjære kom endelig oss ihu i dine bønner, vi som har forlatt hjemlandet, slekt og venner og alt som var oss kjær og dratt ut på de forskjellige arbeidsmarker for å gjøre hans vilje som sendte oss. Du får på den måte lov å være som en Aron og Hur som holdt Mose hender oppe, der han kjempet i bønn om seier for Israel.

Du vet at Israels folk gikk av med seiren; også vi skal ved Herrens nåde seire over fienden, ti seiershelten fra Golgata, fyrsten over Herrens hus, Løven av Juda, Jesus Kristus, vår dyrebare frelser og forløser, han er med oss, Halleluja! Ved ham skal vi

mere enn seire, priset være hans velsignede navn! Jeg har nu allerede vært her i Swaziland i over 3 år, det er nesten utrolig hvor fort tiden iler avsted. Har så mange gange tenkt å sende en hilsen gjennom «Misjons-Røsten», men det har dessverre ikke blitt før nu.

Jeg har vært her på Songomane M. S. hele tiden, jeg kjente mig kallet hertil, og Herren la alt vel tilrette for mig; jeg fikk ta inn til søkende Hansen, som da nettopp var kommet hertil. Jeg har trives så godt herute, og Herren har hjulpet så vel i alle ting også med hensyn til språket, priset være Jesus! Jeg har fått lov å være frisk og kjekke hele tiden, og det er stor nåde av Herren. Han har vært frostat i de år som har gått, og selvom prøvelser har møtt, og det mangen gang har sett vanskelig ut har dog Herren innfridd sitt løfte og sendt hjelp i betimelig tid. Lovet være Gud! Halleluja!

Han kan ikke fornekte sitt løfets ord, ikke ett av dem blir til intet, aldri kommer den på skam som tar sin tilflukt til ham. De som setter sin lit til Herren er som Sions bjerg der ikke rökkes men står evindelig.

Siden br. og str. Hansen reiste hjem til Norge har vi vært 3 søstre her på stedet, det er søstrene Hansine Nesfossen og Martha Kvalvaagnes som begge er fra Berge. Vi har vært meget ute i krålene og besøkt folket med evangeliet, og vi har hatt den glede å be til Gud med endel sjeler både barn og voksne, må Herren få velsigne og bevare dem og opplyse deres hjertener om sin vei og vilje. Vi besøker dem med evangeliet så ofte vi har anledning; men veiene er lange, tunge og besværlige, så det faller ikke alltid så lett.

Kjære venner, vær snild og vær med oss i bønn for dette folks frelse, at mange, mange fler må vinnes før Jesus kommer. Han kommer snart og hans lønn er med ham for å gi enhver igjen efter som hans gjerning er. Må han da finne oss alle rede og med olje på våre lamper. Hvor velsignet å høre om vekkelsers på så mange steder i hjemlandet. Lovet være Herren som besøker vårt folk med frelse!

Søstrene hilser eder alle så meget! Be for oss alle. Hjertelig hilsen til alle venner og misjonærer! Eders i Jesus forbundne søster Margit Haraldsen, Songomane M.-S. P. O. Goedgegun Swaziland via Piet Retief South Africa.

«Barnerøsten»

fritt evangelisk barneblad. Utkommer hver uke (undtatt sommerferien) kr. 1.50 pr. år. Søndagskoler god rabatt. Send efter prøvenummer! Bladet er andelst på det beste for barna og søndagskoler.

br. Weje 50,00. En broder i Auste-Jorden v. br. Joh. Nes 5,00. Venner i Sætre, Hurum v. str. Svensrud 150,00. Br. Hans Olsen, 105,00. Str. Karoline Ledeng Myssen 31,00. Venner i Sarpsborg v. str. H. Hagen 150,00. Flere søstre i Stavanger v. str. Hanna Pedersen 40,00. Venner i Sandefjord v. br. Wejer 50,00. Str. Sofie Bryntsen, Halden 15,00. Str. W. Hals, Halden 10,00. Venner i Sætre, Hurum v. str. Svensrud 150,00. Br. Martinus Hoidal, Sunnmør 20,00. Str. Anna Holm, Halden 25,00. Br. Andreas Eidet, Herre 20,00.

På vegne av søsk. Desmond: En hjertelig takk til hver enkelt gjerning med ønske og bønn om Herrens rike velsignelse til vederlag.

Broderligst Hardy O. Mossberg, Halden.

Den norske Congomisjon.

I tiden 20. mars til 20. september 1931 har jeg mottatt følgende bidrag til br. Alb. M. Christiansens virksomhet i Belgisk Congo:

Gystad barnef., Jesheim, v. E. Pedersen og M. Furuseth kr. 60,00. Venner, Jessheim v. Magnhild Ruud 50,00. A. O. L., Haugesund 5,00. N. og L. K., Bergen 30,00. Fredrikstad v. Sv. Swahn 40,00. Magnor v. A. Bekaasen 55,00. Søstermisjonen, Logen, Moss, v. A. Bertha Larsen 100,00. Uben., Ytre Arna (til Elisabeth Moinpoint) 15,00. Barnemisjonen, Ploensgt. 4, Oslo (til telt) 50,00. A. O. L. Haugesund 5,00. N. og L. K. Bergen 25,00. Logen, Moss, v. Jul. O. Lind 100,00. Fredrikstad v. Sv. Swahn 50,00. Hyggen kvinnemisjon v. H. Jensen 23,28. Holmsbu kvinnef. v. Signe Iversen 100,00, L. og S. S. Bergen 50,00. T. J. Dal st. 20,00. Venner på Teie v. T. Johnsen 25,00. Drammen 410,00.

Jeg ber de enkelte givere mot ta min hjerteligste takk og hilsen.

Erling Syvertsen, Danvik pr. Drammen.

Sarpsborg.

Til Misjons-Røsten.

Jeg fikk lyst til å skrive et par ord i M.-R. om min frelse. Det var den herligste stund i mitt liv da jeg fikk bøie mine kne for Herren. Ja Gud er god, halleluja. Jeg gikk en tur på Misjonshuset en dag i vinter, og jeg satt og hørte på talen. Det var br. Skoie som talte den kvelden, og denne tale grep mitt hjerte. Jeg kunde ikke holde igjen, og når de andre boide sig, boide jeg mig også, og byrden falt av, halleluja. Jeg blev frelst og fri, og det har holdt til idag. Pris skje Gud.

En broder i Herren Phillip Bill.

Adresse.

Vi er anmodet om å opplyse at evang. Alfred Thoresens adresse er: Skjelsbo, Hvaler.

Broderligst, hilsen med 1. Pet. 5, 10—14.

Herm. Zeller, Oslo.

Misjonsbeløp.

Kvittering for innkomne beløp til misjonærene F. A. Desmond og hustru, Bangalore, India, i 1. halvår 1931:

Fra barnemisjonen i Missionshuset, Sarpsborg, v. str. Alfa Andersen kr. 82,00. Venner i Stavanger v. str. Hanna Pedersen 40,00. Misjonsforeningen i «Betania», Arendal v. str. Selma Hansen 100,00. Str. W. Hals, Halden 10,00. Venner i Sandefjord v.

de øvrige fra Sarpsborg som vidnet om Sannhetens And, som skal veilede oss til all sannhet.

Vi hørte også av en søster fra Fr.stad at dette stevne var ikke forgjeves, ti idag morges reiste min mann, som er ufrelst, på motorsykel hit, men nu reiste han hjem, frelst for blodets skyld. Ja, satan tapte og seiren er vår, pris skje Gud. Så sa vi farvel til vennene og på snarlig gjensyn hos ham, som vår sjel elsker. Vi kom godt og vel hjem. Stevnet var vellykket og skal sette dype spor efter sig. Ja Gud skal ha tak for alt i vår Herre Jesu navn.

Verdenssituasjonen idag i lys av Guds ord

Ved Erling Syvertsen, Drammen

For en tid siden kom en av mine venner med en uttalelse som lod omtrent slik: «Jeg har i den senere tid hørt adskillige predikanter fra forskjellige troessamfund forkynde Jesu nære gjenkomst, men ikke en av dem trodde hvad de selv forkynte». — Nu var selvfølgelig dette å sette saken på spissen, men må det ikke medgis at forkynnelsen av denne veldige sannhet i den senere tid er blitt mindre overbevisende og avgjort?

Det er de som mener, at spørsmålet om Jesu gjenkomst er nær eller fjern, er av mindre betydning for den troende, og de begrunner dette med den forvrigt helt riktige påstand, at den troende alltid må være rede, enten han skal leve til Herren kommer eller ikke. Imidlertid viser skriften, at Jesus breidret datidens skriftlærer at de ikke kunde tyde «tidens tegn», — i motsatt fall vil vi som de skriftlærere og farisæerne være blinde veiledere for store masser som står utenfor livssamfundet med Gud. Og idag er dette så meget alvorligere, som de forvildede dengang enn kunde reddes, mens vi idag står foran en begivenhet som på et øieblikk vil lukke nådens dør for evig.

Det er dog ikke så meget i manglende forkynnelse faren ligger, — Jesu gjenkomst forkyntes nu over hele verden i nær sagt alle troessamfund. Den alvorlige fare idag er, at situasjonen ved Jesu første komme synes å skulle gjenta sig, da hele den daværende verden — etter hvad historien beretter — gikk i forventning om gjennemgripende omveltninger og da «hale Jerusalem og Judea» lyttet til døperen Johannes' vidnesbyrd om at Guds rike var nær, uten at det behøvde dem til nytte. De hadde tro nok til å flokkes om Johannes der ute i ørkenen, og endog la sig dølge av ham, men ikke nok til å motta ham som Johannes' vidnet om. «Han kom til sitt eget, og hans egne tok ikke imot ham.»

Jeg har lenge følt en brennende trang til å rope ut en advarsel til Guds folk, om å være våkne for denne fare. Men i erkjennelse av min egen ukundighet, har jeg ikke våget å behandle dette alvorlige emne i skrift.

Imidlertid leste jeg for en tid tilbake en rekke artikler om denne sak i det engelske tidsskrift «Life of Faith» av den kjente prest og Keswicktaler E. L. Langston, og skal i det følgende gi et kortfattet utdrag av disse.

I sin første artikkel citerer pastor Langston en rekke uttalelser fra fremstående menn, som ut fra sitt inngående kjennskap til forholdene fra de forskjellige felter fastslår, at verden står foran ekstraordinære omveltninger — kirkelig, sosialt og politisk. Jeg skal her bare referere en — av mr. Sisley Huddleston, i det amerikanske tidsskrift «Atlantic Monthly»:

«Stående i Europas hovedstad

— Paris — lar jeg mine øine fare rundt fra dette centrum, og ser rundt mig en verden som danser og gjør sig lystig midt i død og ødeleggelse og morgendagens trussel».

Har da Guds menighet noe å si angående disse forferdelige tildragelser som verden idag står like overfor? Bibelen og den alene kan gi veiledning i en tid som denne. Bibelen åpenbarer fremtiden og forteller også hvorfor alle disse ting skal skje.

Jesu blev spurt av sine disipler like før han døde på Golgata: «Hvad skal tegnet være på din tilkommelse og på verdens ende?» Fire kapitler i evangeliene gir detaljert svar på dette spørsmål, nemlig Matt. 24 og 25, Markus 13 og Lukas 21. Moderne og liberale teologer forteller oss at vi legger for stor betydning i disse og andre profetiske ord, og peker på de mange uoverensstemmelser blant bibelfortolkere og de mange forutsigelser av disse, som ned gjennom historien har vist sig å slå feil.

Disse innvendinger er dessverre bare altfor sanne, men det vilde være meningsløst om vi av den grunn skulde avstå fra å granske Guds profetiske ord. Satan arbeider intenst på å bringe skille mellom oppriktig troende og så på alle andre områder, f. eks. i spørsmålet om dåp og Herrens nadverd, Helligåndens gjerning og gaver og ordets inspirasjon. Det vilde være vanvid om vi skulde sky disse grunnleggende læresetninger, på grunn av de forskjellige fortolkninger av disse sannheter.

Hvis vi skal kunne forstå de ennå uopfylte profetier, må vi studere dem i lys av opplytt profeti. Alle de av bibelens forutsigelser som allerede er oppfylt har hatt en bokstavelig og nøiaktig oppfyllelse, således Israels adspredelse, vår Herre Jesus Kristi fødsel, liv, prestelig tjeneste og opstandelse. Vi tror derfor at de ennå uopfylte profetier på samme måte vil få en nøiaktig og bokstavelig oppfyllelse.

Selvfølgelig anser vi det ikke riktig å komme med avgjorte påstande om ting som ennå er tilslørt for det menneskelige øie, men der hvor skriften er klar og avgjort kan også vi være avgjorte. Jesus tilkjennegir at «den dag eller time vet ingen», men på den annen side har han gitt oss tegn som forteller oss, når hans tilkommelse er nær. Vi tror at disse tegn nu er åpenbart i rikt mål, — derfor: «La eders lender være ombundne og eders lys brennende, og vær I likesom folk som venter på sin herre».

Den største begivenhet i universets historie synes oss å være forestående. — Åpenbaringen av vår Herre Jesus Kristus som Kongenes Konge og Herrens Herre — må vi alle være istand til å skjønne tidens tegn, og gjøre oss rede til å møte ham.

I sin annen artikkel behandlet

forfatteren meget inngående de krefter som står i åpenbar kamp mot Gud og rettferdigheten. Ved forskjellige citater viser han hvorledes frafallet allerede er i full utvikling, og påviser at læren om en gradvis utvikling av civilisasjonen som tillært skal frembringe det tusenårige fredsrrike er fullstendig i strid, såvel med Jesu tydelige lære, som med sakens utvikling. Bibelen lærer ikke at denne verden skal bli bedre og bedre inntil den vokser av sig sin synd og selviskhet. Heller ikke skal alle ting vedbli å være som de har vært i de siste to tusen år. Det kommer en dag da alt dette skal oppløses og omskiftes, og den dag skal komme over alle dem som bor over den hele jord — «uventet og som en snar» over dem som ikke er rede.

I de følgende artikler behandles «de forfriske lærdomme under sannhets maske» i den religiøse verden, «likesom der og blandt eder skal komme falske lærere som skal lure inn mange lærdomme, der leder til fortapelse, idet de endog nekter den Herre som kjøpte dem og fører over sig selv en brå fortapelse. Og mange skal følge dem etter —».

Videre behandles de samme «forfriske lærdomme» i den politiske verden i lys av Daniel 2, med den konklusjon at jordens rikers siste tilstand skal være katastrofisk, og at den nuværende tilstand snart må være til ende. Det er umulig å komme vekk fra det faktum, at vi nu lever i de siste dager, vi lever i den mørkeste og mest forvirrede periode, som noensinne har eksistert.

Enkelte moderne teologer kaller oss pessimister, når vi på denne måte utlegger disse skriftsteder. Men er vi det? Det er alltid mørkest før dagry. Vi er ikke pessimister men optimister. Den nuværende verdens kaos skal snart vike for lov og orden, fred, rettferdighet og sannhet. Tegnene forteller oss at Jesus snart kommer for å opprette sitt rike som ikke skal ødelegges i all evighet.

Vi lever i forunderlige tider og dager, da denne verden er uttarett og syk til døden. I 6000 år har den prøvet alle regjeringsformer, — gang på gang er det konstruert nye teorier som er blitt prøvet og funnet utilfredsstillende, og nu begynner dødsmerketene å gripe den til undergang dødsdømte verden. Spørsmålet er for oss: — Skal vi gå under med denne gamle verden, eller skal vi leve og herske i den nye verden. Dette kommer helt an på vår stilling til den kommende konge. Det kommer ikke an på hvad mennesker sier. Bibelen — Guds ord — kan ikke lyve. Jesus kommer igjen for å regjere som verdens konge. Hvordan er da vår stilling til ham. Da Kristus kom første gang sa folket: «Vi vil ikke ha denne mann til å herske over oss», og verden har ikke forandret sig det minste siden den gang. Men de av

oss som elsker den Herre Jesus bor glede oss i det herlige håp at hans gjenkomst er nær.

I de avsluttende artikler behandler pastor Langston disse nær forestående begivenheter i detaljer. Det vilde føre for vidt her å gjengi alle de overbevisende og av Guds ord vel underbyggede sannheter disse artikler inneholder. Jeg skal bare nevne, at han påviser, at skriften lærer, at menigheten vil bli opprykket for Jesu synlige komme til Sion, og at han tilkjennegir sin tro:

«At menigheten ikke skal gjenneleve de forferdelige domme, som er iferd med å komme over Israel og over nasjonene på jorden», og

«At der ikke, såvidt vi kan se av Guds ord, gjenstår noen begivenhet, som må inntreffe før Herren kommer i luften for å møte menigheten».

Den ventende kristen bør derfor leve som en brud der venter sin bryllupsdag, alltid tenke på, arbeide for og ha samfund med sin himmelske brudgom. I alle ting søke bare de ting som behager ham, ledet av en lov — kjærlighetens lov. For sådanne er tanken på Jesu nær komme, en tanke som fyller sjelen med himmelsk glede og forventning.

Se, tidens natt forsvinner og morgenen er nær, den morgen som med lengsel jeg sukket etter her. Mørkt, mørkt det var ved midnatt, — nu bryter dagen frem med uvigfred og glede i himlens lyse hjem.

Erling Syvertsen.

Fra Afrika, India og Kinas høstmark

Forts. fra 1. side.

omvender sig og får kjenne den levende Guds frelse. Ja det er en skam at synes synd på misjonærer, ti jeg er viss på at om vi bare er i Guds vilje da er han som kalte oss mektig til å la sine rikdoms strømme flyte til oss og sørgte for at hans barn blir delaktige i hans mangfoldige og rike løfter. Selv om kampene iblandt synes hårde, da er seieren desto mere vår. Broder og søster pris Herren med oss for hans usigelige godhet mot sitt folk.

Der ligger en underbar kraft i å kunne takke. I takken fullkommes troen og Gud har i ordet åpenbart at takken og lovsangen bringer Gud nær, gir liv, løser hånd og setter i frihet m. m. Derfor takk og lov Herren med og for oss. På en herlig måte har vi kjent oss styrket i disse travle tider og kjenner oss så friske. Jeg synes I skal vite om det og pri Herren for at eders bønner er hørt. Alt går med liv og lyst.

I søndag kom bokselger br. Chrang med \$ 30.00 og bad oss om å kjøpe en sykkel. Han skal nu ha mere fart på å få ut evangeliet. Ja, det gleder oss å se at Herren får sin vei med kineserne og dører dem med Hellig Ånd og lid og sender dem som sendebud i Kristi sted.

Når man således skriver om Guds godhet, kjennes det at det bare blir litt av alt det gode Herren gir. Vi vil så gjerne at I skal

STEVNE

Universitetsgt. 20^a, Oslo.
Med Guds vilje avholdes stevne fredag 30. oktober, lørdag 1. november og søndag 2. november. Tilreisende der ønsker å delta må melde sig innen 20 oktober til
T. Gabrielsen, Møllergt. 23, Oslo
J. Nilsen, Vettakollen.
Velkommen i Jesu navn.

NUMMER 10.

Mis

Fra str. Ida Løren

Guds fred!
Takk for den ring og hjelp i det kr. 100. Gud girverne som hjelpever.

Vi har hatt god og mange for And har gjort sin midte.

Varmetiden sa blev meget tør, fjellet i juli, og å kjenne den gode ket våre legeme et nytt menneske.

Nede har det lig. Det ser ikke rolig i Kina mer kom opover og tropper tilbake langt så store ikke kunde bli 70—80.000 DL.

ker med mel, s vemaikner inn ken 6 om mor kastet ned bo sprengte istyk.

De odela fryk nesker blev d såret, mange lested. I en som hadde et 10,000 DL. ved ned. I samm bygninger.

ned på Pet hus, posthus rett kompani løp ut av by nen og kom afeten.

sjonsstasjon leren der. E av lemleste ne måtte st stede van sten alle t skadet, id øverlagt. E uting til å en mark. Flokk fryk Franskme te folk g og togen ger. Men varet he hørte ba millie so gen kor nes san blitt ro er ikke

En t Guds l med a de. Vi når G

Vi frigry frykt legen arbei

Moody

vite at vi har det godt og at Herren virker. Når disse linjer nå Eder har vi nok innviet det lokale. Omkring tyve søskend fra Jungningcheng har meldt sig til dåp beretter br. Liu. Gud skje at vi fikk nåde å åpne misjonærder. Der lysner også med utaktene til at få åpnet fast virksomhet i byene Husil og Yenching.

Fredens Gud styrke og veisig Eder til fortsatt medarbeide for kinesernes frelse og Jesu navnets forherligelse. Takk at I vil minnes oss og menigheten her i bønn og glem ikke å takke for at bønnen blir besvart. Ennu en liten stund og da er vandringer hermed i fremlingslandet forbi. Vi er nådt hjem. Halleluja. Må Herren finne oss tro til han kommer.

Vi er Eders i Anden forbundne.

Agnes og Torkild.

Kjære venner!
Takk for breve og takk for at I ber for oss her i Kang Chuang. Nu er lokalet snart ferdig. De blir større og bedre enn før. Det er godt at Jesus kommer snart og det blir salig å komme hjem til Jesus. Jesus er så god mot oss. Flere og flere kommer til ham. Det er godt at de blir frelste for Jesus kommer, for så kan de all komme med.

Mange hilsener fra Lili-Ana.

Frelsens klippe.

Se på Jesus! Han er frelsens klippe midt i tidens opprørte hav. For et lys der stråler ut fra denne klippe! Det er lys så du kan se, lys så du kan vandre! Lys ved du betyr hjelp, håp, frihet og rikdom. Kom til frelsens klippe, og det beroligende, trøstende og veiledende lys som stråler ut fra denne klippe, vil strømme inn i dig! Troen på den korsfestede og herliggjorte Frelser åpner vår øine. Og det lys som stråler ut fra ham, skal lyse for dig og i dig.

Legg ut inntil jeg kommer.

Det var Jesu ord når det gjaldt å hjelpe der hvor det var nød. Har du lagt ut noe for Jesus? Hold ikke igjen. Legg ut til hans gjerning for å hjelpe andre. Han kommer igjen, kanskje snart.

En overraskelse.

Det skal ikke meget til for å skape «sensasjon». Ifølge et tysk blad vakte det «overmåte oppsiktsda utenriksminister Hendersons ved et måltid under en arbeiderkongress i England trådte frem og leste en bordbønn.

— Man kan gjøre flere misgjort i Herrens tjeneste, men det største av dem alle er intet å gjøre.

»Glommene« Trykkeri, Sarpsborg